

ת"פ (תל אביב) 10340-04-24 - מדינת ישראל נ' ניסן עמאר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 10340-04-24 מדינת ישראל נ'

עמאר(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת נעה תבור

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ

נגד

הנאשמים 1. ניסן עמאר (עציר) - נידון
2. סאמר סביתאן (עציר) - הובא על ידי
שב"ס
ע"י ב"כ עו"ד עידית קן ציפור

גזר דין לנאשם 2

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1978, הורשע על פי הודאתו בכתבי אישום מתוקנים בעבירות כדלקמן:

בתיק העיקרי הורשע בעבירת **התפרצות למקום מגורים** לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, בעבירת **גניבה** לפי סעיף 384 לחוק ובעבירה של **הפרת הוראה חוקית**, לפי סעיף 287(א) לחוק.

בתיק הצירוף (23-10-23064 בימ"ש שלום ירושלים) הורשע בעבירה של **פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה**, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין ובעבירה של **גניבה מרכב** לפי סעיף 413(א) לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי

הנאשם הוא נאשם מספר 2 בכתב האישום.

ביום 25.3.24 עובר לשעה 16:05 שברו הנאשמים את ארון השירות בביתה של המתלוננת בתל אביב, עיקמו סורגים באחד מחלונות הבית והתפרצו לתוכו בכוונה לבצע גניבה. באותה שעה נכנסה

המתלוננת לביתה, הבחינה בנאשמים והחלה לצעוק לעברם שיצאו ממנו. בתגובה לכך, התקרב אליה נאשם 1, דרש ממנה להיות בשקט, עמד מאחוריה, סתם את פיה בחוזקה באמצעות ידו ואחז בגופה בידו השנייה. המתלוננת נאבקה בנאשם 1 ודחפה אותו באמצעות רגליה עד שהצליחה להשתחרר ממנו. סמוך לכך גנבו הנאשמים את תיק העבודה של המתלוננת, שהיו בו מסמכים, סכום כסף קטן, כלי עבודה ומפתחות וברחו מהבית.

המתלוננת יצאה מהבית ורדפה אחרי הנאשמים כברת דרך עד למעצרים על ידי שוטרים אשר הגיעו למקום בעקבות פניה של עוברי אורח. בשל מעשיו של נאשם 1 נגרמו למתלוננת שטפי דם באזור פיה.

את המעשים האמורים ביצע נאשם 2 תוך הפרת הוראה חוקית. מדובר בהחלטת בית משפט השלום בירושלים בהליך מעצר במסגרתה הורה ביום 17.1.24 על שחרור הנאשם לקהילת בית אור אביבה ושהייה שם בתנאי המקום.

עובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף

אישום ראשון: בתאריך 9.10.23 הגיע הנאשם יחד עם אחר (נאשם 2 באותו כתב אישום) למסעדת אקליפטוס בירושלים. האחר ניסה לפרוץ את דלת הכניסה למסעדה תוך שהוא מושך את הידית בחוזקה עד שיצאה ממקומה ואילו הנאשם ניסה להיכנס למסעדה ממקום אחר. כשראה שאין באפשרותו לעשות כן, חזר לדלת הכניסה, שבר את הזכוכית שבצד הדלת ונכנס למסעדה בזמן שהאחר המתין מחוץ לדלת. הנאשם פתח קופה קטנה שהיתה במסעדה ונטל ממנה מעטפה ובה מאות שקלים, יצא מהמסעדה והנאשמים עזבו את המקום.

אישום שני: בתאריך 8.10.23 בשעה 19:30 התפרץ הנאשם לרכב שחנה בירושלים בכך שפתח את דלת הנהג שהיתה סגורה אך לא נעולה וגנב מתוכו ₪ 5,000 במזומן, כרטיס אשראי ותעודות מזהות של המתלונן ועזב את המקום.

2. ההסדר בין הצדדים לא כלל הסכמות לענין העונש.

3. לשם השלמות אוסיף כי נאשם 1 בתיק העיקרי הודה והורשע במסגרת הסדר בכתב אישום מתוקן באותן עובדות שפורטו לעיל. נוכח חלקו הורשע בעבירת שוד ובעבירת התפרצות. בעניינו הגיעו הצדדים להסדר עונשי שכלל צירוף שלושה תיקים נוספים (במסגרתם הורשע בעבירות פריצה לרכב, גניבה, ופריצה לרכב כדי לגנוב) ונגזרו עליו 46 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

עוד ייאמר שגם ההליך בעניינו של האחר בתיק הצירוף הסתיים בגזר דין. נאשם זה שולב בבית משפט קהילתי אך נשר מהתוכנית ובסופו של דבר נגזרו עליו 11 חודשי מאסר בפועל בגין תיק זה יחד עם שורת תיקים נוספים תוך שבית המשפט התחשב בהליך השיקומי שעבר.

טיעוני הצדדים

4. **ב"כ המאשימה** הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ת/1) וכן מאסרים מותנים שתלויים ועומדים נגדו בשני תיקים (ת"פ 21698-02-23 - ת/2 ות"פ 34062-04-21 - ת/3). התובעת התייחסה בטיעוניה לעובדות כתבי האישום המתוקנים ולערכים המוגנים בהם פגע במעשיו: פגיעה בקנין הפרט ובתחושת בטחון בתוך הבית, העסק והרכב. עוצמת הפגיעה חמורה שכן למעשה ההתפרצות קדם תכנון ובמהלכו נגרם נזק לרכוש בשל עיקום הסורגים ושבירת ארון שירות. התובעת טענה כי מדובר בשלושה אירועים נפרדים וכנגזרת מכך ביקשה לקבוע שלושה מתחמי ענישה נפרדים. בתיק העיקרי ביקשה לקבוע מתחם שבין 12 ל- 24 חודשים (עבירות התפרצות לדירת מגורים והפרת הורה חוקית). בגין התפרצות לעסק ביקשה מתחם שבין 6 לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בעבירה של גניבה מרכב עתרה למתחם שנע בין 4 לבין 12 חודשי מאסר בפועל. באשר לעונש המתאים לנאשם ציינה התובעת לקולה את הודאת הנאשם בשני התיקים. מנגד מנתה לחובת הנאשם את עברו המכביד הכולל 20 הרשעות קודמות במגוון עבירות וביצוע עבירות זמן קצר לאחר ששוחרר ותוך הפרת תנאים. משכך עתרה למקמו בשליש העליון של כל מתחם. לזאת הוסיפה כי בעת ביצוע העבירות ריחפו מעל ראשו של הנאשם עונשי מאסר מותנים אשר תקופתם מצטברת ל-17 חודשים. לאחר שקלול מלוא הנסיבות עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 32 חודשי מאסר בגין הרשעותו בתיק העיקרי ובתיק הצירוף. לעונש זה ביקשה לצבור 10 חודשים מתוך המאסרים המותנים כך שבסופו של הליך יגזרו על הנאשם 42 חודשי מאסר בפועל. בנוסף ביקשה לגזור על הנאשם מאסר מותנה משמעותי ומרתיע וכן פיצוי לנפגעי העבירה בשני התיקים בהם הורשע בהליך זה.

5. **ב"כ הנאשם** התייחסה בפתח טיעוניה לחלקו הקטן של הנאשם באירוע מושא התיק העיקרי וכי רק נאשם 1 נקט באלימות כלפי המתלוננת. כן הוסיפה כי הנאשם נתפס בסמוך למקום והתיק שנגנב הוחזר למתלוננת. הסנגורית ציינה כי לאחר תיקון כתב האישום מדובר בתיק בסמכות בית משפט השלום. הסנגורית ביקשה לקבוע מתחם אחד לשני התיקים שכן העבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים. הסנגורית תיארה כי הנאשם ניסה להיגמל שהה בקהילת חודשיים אך לא עמד בכך. לעמדת הסנגורית יש לגזור את עונשו של הנאשם בהלימה לעונש שנגזר על נאשם 1 ובשים לב לכך שנאשם 1 הורשע בעבירת שוד. מאחר ובגין עבירת השוד נגזרו על נאשם 1 36 חודשי מאסר הרי שיש לגזור את עונשו של נאשם 2 מעונש זה. אשר למאסרים המותנים טענה שיש מקום להפעיל רק המאסר המותנה הארוך ביותר (מתוך שלושה מאסרים מותנים שנגזרו עליו במסגרת ת"פ 21698-02-23) כך שבפועל ניתן להפעיל רק 12 חודשי מאסר על תנאי ולא 17 כעמדת המאשימה. הסנגורית ביקשה להתחשב בהליך הטיפול שהנאשם עובר במסגרת מאסרו ובכך שמצליח לשמור על ניקיון מסמים. לאור כל אלו ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר שלא יעלה על 25 חודשים, וזאת לאחר הפעלת המאסרים המותנים.

6. **הנאשם** ציין בדבריו האחרונים שהוא מכור לסמים אבל לא אדם אלים. סיפר שהוא נמצא שנים רבות בבתי סוהר ובתקופה הקרובה צפוי להשתלב בתכנית גמילה. הנאשם ביקש התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

7. בין שני כתבי האישום חלף פרק זמן ממושך בן כחמישה חודשים. לא מדובר בתכנית עבריינית אחת ולא באותם מבצעים ולמעשה אין כל קשר בין שני הארועים. העבירות שונות, הקורבנות שונים, המיקום הגאוגרפי שונה ולא ניתן לראות קשר הדוק או קשר כלשהו בין הארועים השונים. בהתאם לכללים שהותרו בהלכת בית המשפט העליון בהלכת **ג'אבר** (ע"פ 4910/13) אני קובעת כי מדובר בשני אירועים נפרדים המצדיקים קביעת שני מתחמי ענישה נפרדים. לצד זאת ייאמר כי בגזירת העונש אגזור עונש כולל שיביא בחשבון את כלל העבירות וזאת בהתאם להוראת סעיף 40ג (ג) לחוק העונשין.

8. **הערכים המוגנים ונסיבות ביצוע העבירות** - כאשר אדם נכנס למקום מגוריו, לרכבו או לעסק שבעלותו של אחר בכוונה לבצע גניבה או פשע נפגעים ערכים של בטחון הפרט, קניינו הפרטי והזכות לפרטיות. הנאשם נכנס לדירת המתלוננת בשעת אחר צהריים ופגע באופן חריף ביותר בזכות המתלוננת לבטחון אישי, לפרטיות ולכבוד.

בית המשפט העליון התייחס לעבירת התפרצות לדירה והבהיר כי האינטרס הציבורי מחייב הגנה על הפרט ועל רכושו והדרך להגשמתו מחייבת ענישה משמעותית. דברי כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08), מצוטטים שוב ושוב בפסיקה, על שום זיקוק תחושת הפגיעה והמחשת עוצמת ההתנגשות בין העבירה לבין הערכים המוגנים. אביאם כלשונם:

"כינוי עבירות של פריצה וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר [...] ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

בתי המשפט שבו והבהירו כי עבירת התפרצות אינה עבירת רכוש "רגילה" בשל החשש למעבר מעבירת רכוש לעבירת אלימות אם הנסיבות מזמנות מפגש בין הפורץ לבין בעל הדירה. מעבר לפגיעה הקשה בקניינם, בפרטיותם ובכבודם של בני הבית, עלול האירוע להידרדר לאלימות שאת תוצאותיה קשה לחזות וראו למשל: ע"פ 4815/13 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי**, [פסקה 13] (1.1.2014).

החשש להתלקחות אלימות במפגש עם בעלת הדירה התממש בענייננו, אם כי לא מידיו של נאשם 2 ומשום כך התיקון והתאמת העבירה כך שהנאשם לא הורשע בעבירת אלימות. לצד זאת עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בשל התפרצות לדירה תוך גרימת נזק, בשעת אחר צהריים וגניבת הרכוש מהווה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. יתר חומרה נובעת מכך שהעבירה בוצעה תוך הפרת תנאים מגבילים שנקבעו על ידי בית המשפט ולאחר שהנאשם ברח מקהילה טיפולית. בתיק

המצורף מתוארת פגיעה ברכוש בכך שהנאשם גנב כסף מזומן בסך 5,000 ₪ מתוך רכב ולמחרת היום פרץ לעסק תוך שגרם נזק לדלת המסעדה וגנב סכום של מאות שקלים.

9. **מדיניות הענישה בעבירת התפרצות לדירת מגורים** תלויה בין היתר במידת התכנון והתחכום בביצוע העבירה, באופן ההתפרצות, בנזק שנגרם, בטיב הרכוש שנגנב ובשווי. לרוב נקבעים מתחמי הענישה כפי שעתרה המאשימה לתקופה שבין 12- ל-24 חודשים לכל עבירת התפרצות. ראו למשל או רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.4.14), שם הורשע הנאשם במספר התפרצויות לדירה בנסיבות דומות ובגין כל אחת מהן נקבע מתחם של 12-24 חודשים, עפ"ג (תל-אביב) 45306-03-21 **ספיאשוילי נ' מדינת ישראל** (7.6.21), עפ"ג 6894-08-21 **מדינת ישראל נ' קאולי** (24.11.21).

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של הפרת הוראה חוקית משתנה בהתאם לחומרת ההפרה וכמובן השאלה אם בוצעו עבירות בנוסף להפרה. בנסיבות דומות מושטים עונשים **שבין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות**, ראו למשל ת"פ 28354-12-16 **מדינת ישראל נ' סטניסלב נטחין** (10.5.18) ושפע הפסיקה המאוזכרת שם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת התפרצות לבית עסק נעה בין מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. ראו למשל ת"פ (תל-אביב) 52928-07-20 **מדינת ישראל נ' נתשה** (7.2.22), שם התפרץ הנאשם לחנות לממכר מזון בכך ששבר את דלת החנות העשויה זכוכית ונכנס למקום כשבאמתחתו אולר. הנאשם פגע במזיד בקופות החנות, בכך שהשליך ארצה ועיקם אותן ונטל את הפדיון שכלל 1,030 ₪ וכן 80 חפיסות סיגריות. הנאשם נתפס בכך בחנות. **בית המשפט קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית.** ראו בנוסף גם ת"פ (רמלה) 55583-01-17 **מדינת ישראל נ' חדר אלמגרי** (11.6.19) שם נקבע מתחם שבין 6 חודשים לבין 18, ת"פ (ירושלים) 13858-01-18 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו נג'מה** (2.6.19) שם נקבע מתחם שבין 6 לבין 12 חודשים.

מדיניות הענישה בעבירה של גניבה מרכב - לרוב לעבירת גניבה מרכב מצטרפת עבירה של פריצה לרכב ובגין עבירות אלה נקבעים מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ראו ת"פ (תל-אביב) 70137-11-18 **מדינת ישראל נ' רחיל** (24.10.21), עפ"ג (תל-אביב) 55518-11-19 **אילון נ' מדינת ישראל** (20.1.20), רע"פ 4338/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (23.6.15)-שם הנאשם הורשע בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. הנאשם ניפץ חלון רכב, התפרץ לתוכו וגנב ממנו תיק ובו כרטיס אשראי, מסמכים ו-400 ₪. **בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל.**

בענייננו מאחר והנאשם הורשע בעבירה של גניבה מרכב ללא עבירת הפריצה לרכב, מבלי שנגרם נזק יש מקום לקבוע מתחם קל יותר שמתחיל במאסר צופה פני עתיד.

10. **מתחם העונש ההולם**

בתיק העיקרי אני קובעת מתחם **שבין 12 לבין 24 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבים נילוויים. בתיק המצורף בגין שני האישומים כמכלול אני קובעת מתחם שבין **6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל** לצד רכיבים נילוויים. עיינתי בפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה והם מתיישבים עם המתחמים שנקבעו על ידי.

11. **העונש המתאים לנאשם** - לחובת הנאשם 21 הרשעות קודמות המתארות היסטוריה עבריינית ארוכת שנים. בגיליון ההרשעות עבירות רכוש, הפרת הוראה חוקית, עבירות סמים, שוחד, מרמה, שיבוש הליכי משפט ועבירות כלפי שוטרים. לאורך השנים ריצה תקופות מאסר חוזרות ונשנות המצטברות לשנים ארוכות. את העבירות מושא הרשעתו בתיק זה עבר כשמאסרים מותנים תלויים ועומדים נגדו. בנסיבות אלה חרף הודאתו בשני התיקים ונסיבותיו האישיות, לא ניתן למקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם ואף לא ברף התחתון שלו.

12. **אופן הפעלת המאסרים המותנים** - הסנגורית טענה כי מאחר והוטלו מספר מאסרים מותנים בגזר דין אחד הרי שיש להפעיל רק את הארוך מבניהם. טענה זו הועלתה בעבר ונדחתה בפסיקת בית המשפט העליון. בע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל**, פד"י נט(6), 119 (2005) - בעניין מסראווה- קבע בית המשפט כי המבחן הוא האם מדובר בענישה כפולה בשל "אותו מעשה". בדיקת התנאים במקרה שלפני מעלה כי מדובר במעשים נפרדים שכל אחד מהם מפעיל תנאי שונה.

בת"פ 34062-04-21 הוטל מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע דהיינו פריצה לבנין שאינו דירה לפי סעיף 407(א). גזר הדין מיום 9.6.21. בתאריך 9.10.23 כלומר בתוך תקופת התנאי הורשע הנאשם בתיק הצירוף בעבירה של פריצה לבנין שאינו דירה לפי סעיף 407(ב). ששת החודשים של התנאי הופעלו בגין מעשה זה.

בת"פ 21698-02-23 נגזרו על הנאשם ביום 5.7.23 שלושה מאסרים מותנים:

הראשון בן 6 חודשים שהנאשם לא יבצע עבירת רכוש מסוג פשע. הנאשם ביצע שלוש עבירות רכוש מסוג פשע בתקופת התנאי - אחת היא הפריצה לעסק, שניה היא גניבה מרכב ושלישית היא ההתפרצות לדירה בתיק העיקרי.

השני בן 3 חודשים שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון. תנאי זה מופעל על ידי עבירת הגניבה בתיק העיקרי.

השלישי בן חודשיים שלא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית. תנאי זה מופעל בגין ביצוע אותה עבירה בתיק העיקרי.

13. נמצא אפוא שכל מעשה מפעיל תנאי אחר, כך שאין הנאשם נענש ענישה כפולה בגין אותו מעשה.

14. סעיף 58 לחוק העונשין קובע מפורשות כי מי שהוטל עליו עונש מאסר בשל עבירה נוספת והופעל נגדו עונש המאסר על תנאי, "ישא [...] את שתי תקופות המאסר בזו אחר זו, זולת אם עמוד 6

בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שיירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות". הטעם לכלל הוא החשש שאם המאסרים לא יהיו מצטברים, יאבד המאסר על תנאי את כוחו המרתיע. "נאשם היודע כי בסופו של דבר יהיה המאסר על תנאי חופף למאסר שיוטל עליו בשל העבירה הנוספת לא יחוש בהפעלת המאסר המותנה ולא יהיה לעונש זה כוח מרתיע כלפיו" (ראו י. רבין, י. ואקי, דיני עונשין, מהדורה שלישית, כרך ג' בעמ' 1703 והפסיקה המוזכרת שם).

15. זאת ועוד ככל שגדלה מידת הזיקה בין העבירה הנוכחית ובין העבירה שבגינה הוטל עונש המאסר המותנה, כך תטה הכף לטובת ברירת המחדל של צבירת עונשים על פני החלתם בחופף (ראו ע"פ 2336/16 **מזראיב נ' מדינת ישראל** פסקה 32 (14.12.2017) והפסיקה המוזכרת שם).

16. כל אלו היו אמורים להביא להצטברות ארבעת המאסרים המותנים זה לזה ובנוסף לענישה בתיק הנוכחי. עם זאת, כאשר מדובר בשלושה מאסרים מותנים שנגזרו בשל כתב אישום אחד ובשל מסכת עובדתית אחת, נקודת המוצא היא של חפיפה בין העונשים כפי שנקבע בעניין מסראווה. בענין זה דן בית המשפט בשאלת חפיפת העונשים זה לזה או הפעלתם במצטבר. בית המשפט קבע כי "צבירתם של עונשים מספר תתאים בעיקר לסיטואציה שבה אין כל זיקה בין כמה עבירות, או כאשר חומרתן המופלגת של העבירות מחייבת כי העונשים ירצו במצטבר. אולם מקום שבו יש לראות בכמה עבירות כמשתייכות למסכת עבריינית אחת, כי אז הכלל הוא כי העונשים בגין יחפפו זה את זה" (פסקה 14). פסק הדין בעניין מסראווה ניתן הרבה לפני תיקון 113 לחוק העונשין אך הרציונל נכון גם במצב המשפטי הנוכחי.

17. בענייננו קיימת זיקה בין עבירות הגניבה, ההתפרצות והפרת ההוראה החוקית באופן שמאפשר להפעיל את שלושת המאסרים המותנים מת"פ 21698-02-23 בחופף זה לזה.

18. שורת הדין היתה מחייבת הצטברות שני עונשי המאסר המותנים בני 6 חודשים זה לזה ולעונש המוטל בתיק זה. בשל הודאת הנאשם, 'ניקוי השולחן' ועל מנת להותיר לו פתח תקווה מצאתי לגזור עונשים אלו בחפיפה מסוימת לעונש שנגזר בתיק זה.

19. **עקרון אחידות הענישה** - בית המשפט העליון התייחס לאחרונה לעקרון אחידות הענישה כשמדובר בהסדר סגור באלה המילים: "עונש זה נבע מהסדר טיעון סגור ומטעמיו הייחודיים, ובתור שכזה אינו יכול לשמש קנה מידה להפעלת העיקרון של אחידות בענישה", ע"פ 6527/23 מחמד מדחת נ' מדינת ישראל (נבו 12.1.2025), פסקה 13 לפסק הדין. לפיכך העונש המוסכם שנגזר על נאשם 1 אינו אמור להכתיב את העונש שנגזר על נאשם 2. בכל זאת יש בכך נתון נוסף בין יתר הנתונים שהבאתי בחשבון במסגרת שיקול הדעת. נאשם 2 הורשע בעבירת התפרצות והמתחם בגינה הוא בין 12 לבין 24 חודשים. מיקומו הנכון של הנאשם בקצה העליון של המתחם בשל עברו המכביד וביצוע העבירה תוך הפרת תנאי שחרור. הנאשם קיבל הזדמנות לעלות על מסלול גמילה ושיקום אבל כוחותיו לא עמדו לו. לא רק שעזב את הקהילה אלא שחזר וביצע עבירה נוספת יחד עם נאשם 1. לטובתו ניתן לזקוף את העובדה

ששלל הגניבה הוחזר ואת חלקו המצומצם יותר במעשה. לו היה נותן את הדין רק על התיק העיקרי הייתי גוזרת עליו עונש של 18 חודשי מאסר ועונש זה נמצא בהלימה לעונש של 36 חודשים שנגזרו על שותפו ועומד בכללים של אחידות הענישה.

20. לזכות הנאשם שקלתי הודאתו וצירוף שני התיקים באופן שחסך זמן שיפוטי ניכר וחסך צורך בשמיעת עדים. קבלת אחריות והעובדה שהמתלוננת אינה נדרשת להעיד בבית המשפט מאפשרת הקלה עם הנאשם. כן שקלתי לזכותו הבעת תקווה כי ישתלב בתכנית גמילה בתקופת המאסר ורצונו בשינוי. לעיתים הגיל מביא התמתנות ועייפות מחיי עבריינות ויש לקוות שהנאשם יחוש בעצמו רצון בשינוי וידע כיצד לפלס לעצמו דרך חדשה. ברור שגמילה מסמים היא הבסיס שבלעדיו לא יהיה שינוי ואני מחזקת את הנאשם שיתמיד בכך במסגרת המאסר ואחריו.

סוף דבר - אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בגין התיק העיקרי ותיק הצירוף - **26 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.**

ב. מורה על **הפעלת שלושת המאסרים המותנים** מת"פ 21698-02-23 **לתקופות של 6 חודשים, 3 חודשים ו- 2 חודשים.** מאסרים אלו ירצו בחופף זה לזה.

ג. מורה על **הפעלת מאסר מותנה** מת"פ 34062-04-21 **לתקופה של 6 חודשים.** כלל המאסרים המותנים ירצו כך ש- **8 חודשים ירצו במצטבר לעונש בתיק זה** והיתר בחופף. **למען הסר ספק סך הכל ירצה הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.**

ד. **8 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ה. **6 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ו. **4 חודשי מאסר על תנאי** והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ז. **פיצוי לכל אחד משלושת המתלוננים** (בתיק העיקרי ובכל אישום בתיק המצורף) **בסך 1,000 ₪** (סך הכל 3,000 ₪). הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1.5.25 והבאים בכל 01 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועד תעמוד היתרה לפרעון מידי. ככל שקיים סכום כסף בפקדון בתיקים או בתיקי מעצר קשורים ולבקשת הנאשם יועבר סכום הכסף לעמידה בתשלום הפיצוי.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון **35592*** או בטלפון **073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו עפ"י יפוי כוח.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם עפ"י החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, במעמד הצדדים.